

Zdenka Loučková

Respondent: Jaroslav Chudara – redaktor a editor Dobrý den s kurýrem

Pochádza zo Zlína, pracuje v Uherském Hradišti ako editor a redaktor v týždenníku Dobrý den s kurýrem. Rozhovor sa uskutočnil v reštaurácii Rozkvět v Dolném Němčí. Trval približne hodinu, ale respondent veľmi často odbiehal od témy. Miesto som vybrala ja, keďže ma o to respondent požiadal. Stretli sme sa v reštaurácii. Respondent mi priniesol najnovšie vydanie novín na ilustráciu. Na začiatok sme mali malú rozpravu o tom, že chce písať článok o našom výskume. Slušne som mu vysvetlila prečo to nie je možné a on to pochopil a nevyzeral ani nepôsobil urazene. Rozhovor ďalej prebiehal nerušene, okolo nás neboli ľudia, ktorí by nás mohli počuť, teda redaktor rozprával o všetkom, na čo som sa opýtala. Príde mi ale, že ostal stále v svojej pozícii, aj keď ku koncu sa už rozrozprával aj o veciach, ktoré nechcel aby som uverejnila. Avšak netýkalo sa to ani okrajovo nášho výskumu, teda to nie je mínusom.

Jaká je vaše pozice v novinách?

Já jsem editor zpravodajství a editor webu, taky webového zpravodajství a současně redaktor pro okresy, oblast Uherskoborska, Ostrožska a Veselska

Jak dlouho pracujete v novinách?

V tomto týždenníku jsem od roku 2010.

A předtím jste pracoval taky v regionálních novinách?

Ne ne. Předtím jsem byl v celostátu, předtím jsem patnáct let pracoval v MF Dnes, posledních pět let jsem tu redakci ve Zlíně vedl. A předtím jsem dělal v dalších denících.

Aha. Takže máte za sebou takovou mediální kariéru?

To mám. To mám dost dlouho.

A jak jste se dostal k této práci v regionálním týždenníku?

Tady?

Ano.

Vlastně, dostal jsem nabídku od majitele toho vydavatelství a ta nabídka mě zaujala a vlastně jsem ji přijal. Byla to nabídka, i když dojíždím ze Zlína, tady je trošku problém, ale dá se to všechno skloubit.

A jak často dojíždíte do Zlína?

Denně, kromě víkendu.

Vy jste ale do telefonu říkal, že v pondělí máte volno.

Jo, v pondělí máme volno, protože rytmus té redakce je takový, že děláme od úterý do pátku a v neděli máme povinně jako službu. Takže za to je jakoby ten den volna.

To tak v podstatě probíhá i v celostátním deníku.

Jo, ale my jsme takové regionální prdítko. Je nás tam dost málo. Já sedím de facto na třech židlích. Tady je to skloubené všechno díky tomu, že je to týdeník. De facto je na to víc času, ale relativně ve složení, v kterém pracujeme je to teda dost velký záhul. Je to srovnatelné s tím rytmem, na který je člověk zvyklý ve velkých dennících.

Co vás na té práci nejvíc baví?

Tak já říkám, že nic jiného neumím než psát, jo. Takže asi tohle. Prostě od malička jsem to chtěl dělat a tak jsem se k tomu dostal. Od malička píšu, nepíšu do šuplíku, píšu jako dělal jsem sportovního redaktora, psal jsem politiku, pak sport a teď zpátky jako klasické zpravodajství. Tady je to kousek jiné protože ten týdeník je zaměřený ryze na regionální zpravodajství. Ve velkých denících jsme se tomu vždycky smáli, co píšou tady v regionálních denících, protože to jsou věci, které zajímají jen lidi tady. Jako ve městě nemůžete nikde prodat nějakou správu, že tady v Dolním Němčí se opravuje, nebo já nevím někde jinde, že se opravuje místní komunikace. To ty lidi zajímá tady no.

Jak vypadá váš běžný den, když pracujete v redakci?

Běžný den. Tak běžný den znamená nástup v osm hodin a jako de facto bez omezení. Protože vy máte každý den prázdný stůl a vy to musíte naplnit. Takže musíte mít přehled o tom regionu, mít kontakty na starosty, to je jako základ a ta práce není o ničem jiném než o kontaktech. Prostě pokud nemáte kontakty tak nenapišete nic. Nemůžete být salónní novinář a

vytelefonovávat. To nejde, to jde ve velkých městech, ale ne v regionu. V tom regionu musíte za těmi lidmi vyrážet a v tom je to trochu komplikované, protože tím ztrácíte čas. Už tím, že pondělí je volno. Já vlastně mám úterý na to, abych objezdil ty nesmlouvané věci, které mám. Jako nejsou to akce, ale fakt schůzky. A ve středu po poradě, si jako kdyby rozhodíme, co bude na těch stránkách. Takže já jakože v úterý jezdím po regionu, ve středu a čtvrtek píší, tady uvidíte (ukazuje na noviny, které donesl) jaké je kvantum té práce v jednotlivých sekcích v těch regionech, v pátek edituju, teda to znamená, že nepíšu, pokud nespadne letadlo, jako přeháním, ale když je něco jako výjimečného. Teda dám tomu tu formu, čili upravuju, dělám titulky, upravuju texty jako kolegů, čili dám tomu tu fazonu, do které my se chceme strefovat, a pak to vlastně zlomím, čili udělám v indizajnu našemu grafikovi přesný vlastně ten není to nástřel už je ta stránka vlastně hotová. Čili vlastně zlomíte tu stránku a v neděli se vlastně doklepnou aktuality a grafik dodělá fotky. Takže já vlastně a nejenom já, v to úterý věnujeme dost času těm vyjížděčkám a musíme si to zobrazit. Čili nejenom píšete, ale i fotíte.

Takže jste takový multimediální?

Jo no. To mně trochu šťve, protože tohleto je systém na který člověk jako není zvyklý a já už nemám dvacet roků takže je to i celkem únavné, ale ta práce je jako prima no. (nezní nadšeně)

A co je na ní tak super? Oproti těm celonárodním například?

Jasně, víte. Každý den je to jiné. To je to, že prostě nespádnete do žádného stereotypu. Každý den máte novou správu, je novinka, zpracováváte ji. Máte volnost jako v tom, že si zpracujete to podle sebe. Jo, tady to není nějakým způsobem sešňurované politickým názorem nebo nemáte ty mantinely si nastavujete sama. Takže to je celkem lákavé a to třeba v denících nemáte. Protože neznám deník který neměl nějaké zadání, do kterého vy se musíte v uvozovkách strefit. Takže tím, že každý, ten stereotyp tady není. Jako jasně máte stresy a tyhle věci, ale jste de facto svým vlastním pánem. Záleží na vás, co uděláte takhle to vypadá. Otázkou je jestli se to prodává a není třeba změnit celou tu koncepci toho, ale to už není otázka na mě.

Ale máte tu určitou koncepci, podle které píšete, jo? A vlastně do ní se snažíte ty články ...

... ne, ne. To jsme se zle pochopili. Tady to záleží jako na editorovi, čili na mně. Jo, to do jakých témat půjdeme, pokud není od šéfredaktora speciální pokyn, tak si děláme všechno sami. Každý má svoje kontakty a já například nevím, co momentálně dělá kolega. To se

dozvíím zítra on má svoje kontakty a tipy a ten žánr nebo ten žánr, ty texty potom dáváme dohromady, společně. Já když už vím na poradě, co on bude psát, tak samozřejmě si musím udělat v hlavě pořádek abych věděl tu hierarchii, co je tím otvírákem, co je nejdůležitější na té stránce. To už má svou strukturu. Já jsem tady tím, nevymyslel nic novýho, jako když jsem přišel tak jsem přebral to, co jsem si myslel, že je tím nejlepším z těch deníků, jo z toho regionálního zpravodajství, jako zlínská mutace, Jihovýchodní Morava jako se to jmenuje má rozložení těch stran prakticky stejné jako my. Oni se samozřejmě vyvíjí, protože ten deník má jinou dynamiku, všechno jiné. To je jako když si koupíte mercedes a jak se říká z mercedesu do trabantu. Když mě se každý ptá, jako ty si se zbláznil, proč jsi šel z nejlepších novin do regionálních. No, co mám na to říct. Tak buďto je to o penězích, co je pravda, nebo je to o stylu té práce. Takže to se kloubí a tak.

Jak vypadají ty úterní schůzky? Vy voláte nebo volají oni vám?

Ne ne, vám nikdo nezavolá, pokud není před volbami a pokud se nechce někdo zviditelnit, tak vám nikdo nezavolá. To musíte všechno sama. Člověk vlastně filtruje a dívá se na webové stránky těch jednotlivých obcí a měst, sleduje, čím to žije, co se, to poznáte jednoduše, mají povinnost dávat zápisy z jednání zastupitelstva a jednání obecních nebo městských rad a z toho si uděláte svůj vlastní obrázek a na to navazujete. A musíte vlastně si sama jako si určit jestli to bude zajímavé a co asi je zajímavé. No a pak to zkonzultujete a pak zavoláte starostovi nebo místostarostovi a zeptáte se ho, co se projednávalo a tak se vlastně prokousáváte k tomu, co nakonec napíšete.

A kolik článků tak denně napíšete?

To je celkem kvantum. Denně musíte, abyste pokryla tady tohleto, tak vlastně denně musíte napsat tři texty, co je vlastně rytmus normálního deníku. Plus krimi takže to do toho nepočítám. Máme speciální krimi stranu, kde ale už si ty věci netvoříte sama, ale vyzobávají se věci, které posílá policejní mluvčí ze své svodky. Takže tak se dostáváte, do regionu jako například Dolní Němčí, o kterém vím, jak se říká, vím tři byliny. Já tady jsem byl, když rekonstruovali, což bylo celkem zajímavé a to lidi bavilo i z ohlasů co vidíte na webové stránce, protože tam jsou počítače a já jako editor webu vidím a podle toho tvoříme, co lidi vlastně zajímá. Samozřejmě jsou to ty bulvárnější věci, jako co si budem povídat, jako když jakákoliv krimi věc z každé malé obce je víc sledovaná než to, co jsem chtěl říct. A to je když jsem tady byl naposledy, kdy vlastně vzlínala spodní voda na hřbitově a starosta povídal, že některé ty hroby jsou zatopené. Takže ti nebožtíci jsou ve vodě. Jo jako to bylo zajímavé

téma, takže jako o tom jsem psal a to je poslední věc, kterou jsem z Dolního Němčí psal. Pak bylo, když Baťa, protože Baťa tady má továrnu, tak měli zakázku někde do Číny, či kde. Takže to jsou taky ty zajímavé věci jako i o zaměstnanosti tady ty lidi, každý nějak odjíždí do prčic a pak se vrací jako vlastně domů a nežije tady. Vidíte sama, že tady nikdo není. Jako je to všechno takové ...

Jinak jak se domlouváte s kolegy? Má někdo třeba home office?

Ne, ne. My máme, co je taková rarita, ale to jako je třeba i mimo ten záznam, jestli to k něčemu použijete, my jsme snad jediná redakce na světě, která má píchačky. Já mám normálně já mám normální kód kde prostě píchnu a když nepíchnu tak jako proč tady nejsi. Co je úplná blbost mezi námi, protože práce toho redaktora je de facto když se něco stane v devět deset tak to stejně musíte zpracovat a je úplně jedno, jestli zrovna toto omezit nějakým časem, že děláte od určité doby do určité doby je nesmysl. My jsme součástí velkého holdingu, ty noviny, takže nás vlastně majitelé považují za součástku stroje, jednu část prostě toho. Vydává to Hodling Synot, což je teda velice silná, no a, takže pícháme.

A z jaké oblasti nejčastěji píšete, vy konkrétně?

No, to je, tady to není takhle vykastlíkované, tady je pelmel informací, nedá se říct, co je nejčastější. Jako nějaké kauzy na to vážně není čas. Jako píšete zpravodajství, co se děje v tom jednotlivém městě, nebo obci, čili, nemůžu říct, co má větší převahu.

Pozn. hovořil dál o otvíráku a podobně, ne úplně k věci – hovořil o Strání a nadával na grafiku vlastních novin

Tak pojd'me se přesunout k tomu Dolnímu Němčí. Hovořil jste, že moc o této oblasti nevíte...

... to vůbec (smích).

Ale ve všeobecnosti, když už o Dolním Němčí píšete, odkud se dozvídáte o tématech?

Tak jak jsem říkal, já jsem jako abych vůbec jako když například jedu prstem po mapě a hledám, odkud jsme už dlouho neměli informace, jako třeba Dolní Němčí. Tak první, co je tak se podívám do jejich měsíčníku, jestli mají ani nevím jo prostě jestli mají nějaký zpravodaj, takže máte ten zpravodaj to je první věc, kterou si pročtete a zamyslíte se, co by asi bylo dobré z toho vyzobnout a udělat svébytný text, no anebo, a druhá věc je to, že každý má

webovou stránku, což je jako třeba katastrofa u některých obcí, třeba oni šest roků na tom vůbec nevyšivali nic, hrůza. A podíváte se jaké bylo poslední jednání zastupitelstva, jestli se nějaký bod opakuje, nebo nevím, jestli se hádají o peníze na něco nebo třeba udržet koupaliště, což je klasický problém na těch obcích, mít koupaliště je luxus. A podle toho si v hlavě děláte pořádek a zavoláte starostovi, to je klíčové. Pak je teda problém v tom, že oni ti starostové toho samozřejmě taky zneužívají, oni ví, že vy o tom víte houby, takže řeknou jenom to, čím se chtějí prezentovat. Pak je to na vážkách, jestli nevypadáme a to nechceme, jako hlásná trouba vlastně těch starostů protože je to tak, že oni většinou do těch zpravodajů nepustí opoziční zastupitelé. A je jiné, o čem se baví třeba v hospodách, ale tu informaci vám nikdo nedá jako tip. Tak se musíte seznámit buď je to opoziční zastupitel, nebo někdo z té obce, prostě čte a ví o vás a dává vám ty informace.

A máte tady nějakého takého informátora?

Tady v Dolním Němčí? (překvapeně) Ne.

Takže všechno jsou to informace od starosty?

Většinou je to, je to přes starostu a zbytek pokud se fakt dozvíme něco o čem se třeba šušká a je to z ústraní tak pak už následuje to, že si zajistíte přes své kolegy, nebo přes ty mají taky svoje známe a co si budeme vykládat ten svět je tady malý, to Slovácko, takže každý tady o někom něco ví, nebo prostě z té obce, je tady bohatý folklór všude, takže a my jsme dost jako na to zaměřený náš týdeník a ty lidi třeba už sami potom dají nějaký typ. Samozřejmě anonymně. To se každý bojí, protože pak něco někomu o někom něco řeknete, teď se to objeví v tom materiálu a on si tady už nesedne třeba k někomu k hospodě.

A co anonymy?

Jako samozřejmě anonymy jsou, někdo na někoho něco ví, a řekne si třeba, ti to píšou trochu ostřeji, dáme jim tip. Jako my anonymy prověřujeme a neházíme je do koše. Jako samozřejmě tam pravda může být, to se stává výjimečně, já nepamatuju a z Dolního Němčí vůbec. To vám někdo dá ze města, ale z malého, nějaké téhleté prdelky to ne. A vím i z praxe z Deníku, že opravdu, pokud se tady nestane něco tragického nebo výjimečného, třeba ten Baťa, tak to si lidi přečtou, ale jinak po tom hrábne jediné náš kurýr.

Proč se vlastně nezaobíráte politikou?

No prostě, protože vy ty informace pokud máte a vyzobnete, jak jsem říkal z toho zastupitelstva, a jdete za tím starostou a nejste odsud tak nemáte šanci se dostat k nějaké investigativní věci. Protože ten starosta vás tam dostane tam, kde chce, dá vám ty informace, jak se chce prezentovat, já mu nemůžu říct jako pane starosto, slyšel jsem, jako můžu mu říct slyšel jsem pokud už tu informaci mám, on se mi k tomu vyjádří, ale on sám to nebude prezentovat. To už musí, jako samozřejmě ve městech je to úplně něco jiného, jako v těch velkých městech co pod sebou mám tak tam je to jiné, tam už tam politika je. Ale jaká si myslíte, že je tady politika? Tady žádná politika není, tady jsou v jedné koalici třeba komunisté třeba s ODS.

Ptám se vás proto, že v posledních volbách tu proti starostovi vystupovala opozice.

To jo, no to je možné, protože Hajdúch jako starosta je tady hrozně dlouho, já nevím jestli čtvrté volební období, co je 16 let. Jenže ta povolební matematika to umožní, aby on tady byl, že on tady má spoustu lidí, kteří nějakým způsobem jsou na něho navázání a pokud on nepropadne v těch volbách tak není důvod, aby ti reprezentanti jednotlivých stran, které tady jsou a to jsou většinou nezávislí. Ale ta povolební matematika, když si jeho kamarádi, pokud udržel pozici hlasování si dají stačí jeden hlas a už je tam udržení a takhle to tady bývá.

Jak se vypořádáváte s tou informací od starosty? Protože když píšete o tom Dolním Němčí tak se vám k tomu vyjádří ten starosta, ale hovoříte je to také to nastrojené, že on poví jen to, co chce. Jak se s tím vypořádáváte?

To záleží, jaká to je informace, jo, pokud když vzpomenu ten problém s tou s tím vzlínáním té vody tak to jako je fakt samozřejmě téma, do které můžou vstoupit občané. Každý má na to nějaký názor, má tam svého nebožtíka. Takže samozřejmě nejsou to jednostranné informace. Jednostranné informace to jsou, pokud jde o takzvaný jedňák, kde se vyjadřuje, já nevím k tomu, že tady bude kopat jednu silnici a udělá tam nový chodník. To nepotřebujete mít druhý názor, to je prostě zásadní informace, která je jednou odsouhlasená a většinou je to z dotací, nemají peníze většinou tyto obce a čerpají různé fondy. K tomu nepotřebujete vyjádření další osoby. Když se vrátím k tomu hřbitovu, tak na to má každý názor. Tak je to pelmel informací. No a pokud je to nějaká fakt politická záležitost co po volbách se většinou dělá, že pak čtyři roky je de facto klid, když neudělá nějakou sekeru někde. Nebo nepřijede policie kvůli zneužití dotací, tak tam se vyjadřují i zástupci jiných místostarosta, zastupitelé.

Troufnete si tak odhadnout, kolik článků napíšete o Dolním Němčí za rok?

No jestli je to pět, tak je to hodně.

A z jiných takových obcí, kdyby jste to porovnal, je to stejně nebo víc?

No, nedokážu na to odpovědět. Jsou samozřejmě obce, kde se dobře prodáváme, i když je to skreslené protože ti lidé, oni odsud ráno zmizí a oni si ten náš týdeník třeba kupují v tom městě. Takže snažíme se vlastně jakoby pokus omyl tímhle tím stylem, se do toho strefit. Tady nemůžete každý týden psát něco z Dolního Němčí. Tady se nic neděje takové. Píšete prostě o věcech, které lidi zajímají. Politika tady nikoho nezajímá, protože žádná obecní politika většinou v těch malých obcích není. Sport si tady chlapi normálně píšou okresní přebor, věci, které se dotýkají dětí a zdravotnictví, to jsou tři a krimi, to jsou čtyři jako věci podle kterých se řídíte a tak.

A mění se podle vás témata článků?

Ne to pořád vychází z toho, co tady fakt, ta témata už za tu dobu, i když ty kontakty nemáte, tak ta témata se ani měnit nemůžou, protože tady je říkám bohatý folklórní život, což nepatří do zpravodajství, Bařa, cokoliv se děje tady, rozšiřuje výrobu, nakupuje, hledá šičky. Kdybych třeba neměl co psát tak zavolám Bařovi a zeptám se, co se děje v Novém Němčí. A už máte tady dobrý článek, který si všichni přečtou, a může zaujmout i někoho jinde, protože hledají práci. Investice toho daného roku a co se opravuje, to se nemění. Pro nás je to de facto jen nezajímavá obec.

Proč?

Není to takové, aby nám to prodávalo noviny. Nechci to shodit, ale takových obcí máte fakt jako x. Musíte se řídit i rukou trhu. My prostě nemáme na to sem chodit jako například Mladá Fronta a ptát se lidí, co by si přáli, aby se tu dělo. My nevíme, co ty lidi vlastně zajímá, my si to myslíme, ale nevíme to a podle toho se vlastně řídíme.

A píšete i o kulturních akcích?

To určitě, to právě. Ale to už není na mně to je na kluky, kteří dělají společnost, kulturu. Tady všude máte nějakou cimbálovku, akce, kterými lidi žijou, plesy, akce, výstavy, to zas ne no. Když se kouknete na net, najdete milion, ne milion, ale hafo článků, které se věnují kultuře a tady tímhle, ale ne zpravodajství jako takové. Tím zpravodajství rozumím tu politiku, plus věci, které se tady dějí denně. Když se tady projdete, tak tady najdete jednu ulici, která je rozkopaná, kde se maká jo a to všechno. Možná něco, když je třeba školka, když nabírá nebo

má problémy. To třeba ani nevím, jak je to tady se školkou. To je taky vděčná téma. Vylidňují se obce, ale to není případ Dolního Němčí. Kdybych si tady zašel, sednul si na kafe. Co občas taky dělám a ty lidi vidí, že jste z novin tak se začnete s někým bavit a ti lidé jsou tady úplně z jiného těsta. Jsou vstřícní a otevření. Jako dozvíte se spoustu věcí, aniž byste věděla. Opravdu sem se setkal, že mě pozvali domů. Opravdu nekecám. Tady jsou, ale ti lidé spokojení, není to, jako kdyby tady starosta plýtvat penězi, zneužíval pravomoc a podobně. Tam jsou potom lidé naštvaní a hovoří o tom. (Ostrožská Lhota) Ale zas nemůžete o tom psát stále, protože potom nás obviní z toho, že jdeme cíleně proti starostovi. Že jste jakoby placení, že děláte kampaň. Jako je to hodně citlivé, musíte to namixovat a například z té oblasti teď píšeme poměrně často. Proto to zmiňuju. Ale to například z Dolního Němčí nemám. Jako lidé nás čtou, všimnou si, o čem píšeme a pak třeba ty lidi se sami nalepí a dají vám to téma, ale pokud jde o to Dolní Němčí, jako říkám, že nemám jako o tom znalosti a kompetence o tom mluvit. Já třeba s tím starostou jsem se setkal osobně jednou, jako tváří v tvář, to jsem se s ním fakt potřeboval už seznámit, jako já mám rád, když to nedělám od stolu, já to ani neumím, já prostě nechápu, jak někteří kolegové toto můžou dělat, psát o něčem kde nikdy nebyli. Sednu do auta, jedu sem, jako ztratím tím hodně času, ale zatím to tak jde a prostě ať to trvá dál.

Teda setkal jste se s ním jenom jednou?

Tváří v tvář jenom jednou, jinak telefonicky anebo si píšeme přes mail. Když něco potřebuju. Při té záležitosti s hřbitovem jsem sem šel jednou, a pak jsem mu volal, protože tu nebudete přece chodit pořád. Pan Hajduch, jako nevím, nedokážu ho nikam zařadit, ani nedokážu říct, jestli je třeba vstřícný k lidem nebo co pro tu obec dělá. Každopádně je asi populární, když je tady tak dlouho, šestnáct let, když si někde udržíte pozici, to o něčem svědčí a nemyslím si, že by to bylo o apatie lidí, ale ty volby tady celkem sledované jsou a k volbám chodí.

A komunikuje ten starosta i mailem?

To jo, komunikuje, já mám vždy tu formulku, že potřebuju to do nějaké hodiny nebo pokud ne, tak ať mi dá kontakt na někoho jiného, pokud je zaneprázdněn. Vlastně nemůžu se na něho ani stěžovat, protože, kdykoliv jsem něco potřeboval, tak touhleto formulací, tak jsem se k té správě nebo k tomu sdělení vždycky dostal. Jako například když projíždíte dědinou tak taky si všimnete, že, aha, tohle může být téma na zpracování, komunální problém. Ale pokud nedostanete od někoho typ, nebo nevím, tak se o tom nedozvíte, že je tu nějaký problém. A

ještě navíc, oni si tady na tom zastupitelství vidí do hrnce, tady ani ty dotace v takové míře nejsou. Protože nejčastější je problém zneužívání dotací a podobně.

Odviezol ma na stanicu a cestou mi ešte porozprával o tom, že budú mať v novinách praktikantov a hovoril, že ich je celkom málo v redakcii. Dvaja sa starajú o spravodajstvo a dvaja o kultúru. Šport už robí niekto iný ako je napísané na stránkach, meno však presne neviem. Taktiež sme sa opäť bavili o počte článkov, ale všetko čo povedal, povedal už v rozhovore. Respondent sa veľmi často opakoval a rozprával aj veci úplne mimo náš záujem. Taktiež spomínal, že Strání a Hluk je celkom často spomínané v novinách a že tam majú dosť veľa spracovateľných tém.